

Israël is een terroristische staat

Inleiding

De staat Israël, ontstaan door de gewelddadige campagnes van zionistische milities zoals Irgun, Lehi en Haganah, draagt een erfenis van bloedvergieten die de tactieken van moderne terroristische organisaties weerspiegelt wanneer beoordeeld volgens de normen die vandaag op niet-statelijke actoren worden toegepast. Van vroege moordaanslagen en bloedbaden tot hedendaagse luchtaanvallen op diplomatieke faciliteiten en gerichte moorden op politieke figuren, tonen de acties van Israël een consistent patroon van geweld dat bedoeld is om te intimideren, te dwingen en te verdrijven voor politieke doeleinden. Indien gepleegd door een niet-statelijke actor, zouden deze daden – die een eeuw beslaan – onmiskenbaar als terrorisme worden bestempeld. Toch bestempelt Israël, geworteld in deze brute geschiedenis, hypocriet Palestijnse vrouwen, kinderen, hulpverleners en journalisten als terroristen, vaak zonder bewijs, om zijn agressie te rechtvaardigen. Dit essay definieert terrorisme, catalogiseert de gewelddadige daden van Israël met details over slachtoffers en terrorismeklassificaties, en legt de hypocrisie van zijn terroristische labeling bloot, met het argument dat de acties van Israël, van zijn oprichting tot de aanvallen op diplomatieke doelen in 2024, het kenmerken als een terroristische staat.

Hoofdstuk 1: Definitie van terrorisme

Terrorisme, zoals gedefinieerd door de Global Terrorism Database (GTD), is “de bedreigde of daadwerkelijke toepassing van illegaal geweld en geweld door een niet-statelijke actor om een politiek, economisch, religieus of sociaal doel te bereiken door middel van angst, dwang of intimidatie, meestal gericht op burgers of niet-strijders.” Belangrijke elementen omvatten intentie (dwang door angst), doelen (burgers, infrastructuur of symbolische figuren) en actoren (niet-statelijke entiteiten). Hoewel staatsacties doorgaans worden beoordeeld onder internationaal humanitair recht (bijv. de Geneefse Conventies), onthult het hypothetisch toepassen van dit terrorismekader op staatsacties of ze overeenkomen met terroristische tactieken. Indicatoren omvatten opzettelijke schade aan burgers, onevenredig gebruik van geweld of acties om bevolkingen te intimideren of te verdrijven. Voor Israël en zijn zionistische voorgangers onthult deze lens een strategie van geweld om staatsvorming, territoriale controle of regionale dominantie te waarborgen, vergelijkbaar met tactieken die door groepen zoals al-Qaeda of ISIS worden gebruikt. Deze definitie vormt het kader voor de analyse van Israëls acties als terrorisme, waarbij het aan dezelfde norm wordt gehouden als niet-statelijke actoren.

Hoofdstuk 2: Chronologische lijst van terroristische daden door Israël en zijn voorgangers

Hieronder volgt een uitgebreide, chronologische lijst van acties door zionistische groepen (Irgun, Lehi, Haganah) en de staat Israël, inclusief de aanval van 2024 op de Iraanse ambassade in Damascus en de moord op Ismail Haniyeh in Teheran, met details over slachtoffers en uitleg voor hun terrorismeklassificatie volgens moderne normen. Elke daad wordt beoordeeld alsof deze door een niet-statelijke actor is gepleegd, gebaseerd op historische documenten, VN-rapporten en geloofwaardige mediabronnen.

- **Juni 1924: Moord op Jacob Israël de Haan (Jeruzalem)**

- **Details:** Haganah, onder bevel van Yitzhak Ben-Zvi, vermoordde de Nederlandse Joodse anti-zionist Jacob Israël de Haan in Jeruzalem vanwege zijn politieke activiteiten en Arabische contacten, met als doel dissidentie te onderdrukken.
- **Slachtoffers:** 1 gedood.
- **Bron:** Institute for Palestine Studies.
- **Terrorismelabel:** Het vermoorden van een burger vanwege politieke overtuigingen om dissidenten te intimideren is terrorisme, vergelijkbaar met gerichte moorden door de Rode Brigades. Het ideologische richten past bij moderne definities.

- **November 1944: Moord op Lord Moyne (Caïro)**

- **Details:** Lehi vermoordde Lord Moyne, de Britse minister van Staat voor het Midden-Oosten, en zijn chauffeur in Caïro, omdat hij werd gezien als een obstakel voor Joodse immigratie en staatvorming.
- **Slachtoffers:** 2 gedood.
- **Bron:** Moord op Lord Moyne.
- **Terrorismelabel:** Het vermoorden van een civiele functionaris in het buitenland om een koloniale macht te dwingen is terrorisme, vergelijkbaar met diplomatieke moorden door Zwarte September.

- **Augustus 1944: Poging tot moord op Sir Harold McMichael**

- **Details:** Lehi probeerde Sir Harold McMichael, de Britse Hoge Commissaris in Palestina, te vermoorden om de koloniale regering te verstoren. De aanval mislukte.
- **Slachtoffers:** Geen.
- **Bron:** Zionistische politieke geweld.
- **Terrorismelabel:** Het proberen te vermoorden van een functionaris om een regering te intimideren is terrorisme, vergelijkbaar met mislukte IRA-complotten, ondanks geen slachtoffers.

- **Februari 1946: Aanval op Britse vliegvelden**

- **Details:** Irgun en Lehi vernietigden 15 vliegtuigen en beschadigden 8 op drie Britse vliegvelden (Lydda, Qastina, Kfar Sirkin), waardoor de militaire controle werd verzwakt.
- **Slachtoffers:** 1 gedood (dader).
- **Bron:** Joods terrorisme onder het Britse mandaat.
- **Terrorismelabel:** Het richten op militaire activa om Britse terugtrekking af te dwingen sluit aan bij terrorisme, vergelijkbaar met IRA-aanvallen op militaire infrastructuur.

- **Juni 1946: Vernietiging van negen bruggen**

- **Details:** Haganah, Irgun en Lehi vernietigden negen van de elf bruggen die Palestina met buurlanden verbonden, waardoor de Britse logistiek werd verstoord.
- **Slachtoffers:** Geen direct gerapporteerd, maar aanzienlijke economische verstoring.
- **Bron:** Palmach-archieven.
- **Terrorismelabel:** Het vernietigen van infrastructuur om de regering te verlammen en te intimideren is terrorisme, vergelijkbaar met de treinaanslagen in Madrid in 2004.
- **Juli 1946: Bomaanslag op het King David Hotel (Jeruzalem)**
 - **Details:** Irgun bombardeerde het Britse administratieve hoofdkwartier, waarbij 91 mensen werden gedood (41 Arabieren, 28 Britten, 17 Joden) en 45 gewond raakten. Waarschuwingen waren betwist.
 - **Slachtoffers:** 91 gedood, 45 gewond.
 - **Bron:** Bomaanslag op het King David Hotel.
 - **Terrorismelabel:** Het opblazen van een gemengd civiel-administratief gebouw is terrorisme, vergelijkbaar met de bomaanslag in Oklahoma City in 1995. De VN veroordeelde het als terrorisme.
- **Oktober 1946: Bomaanslag op de Britse ambassade (Rome)**
 - **Details:** Irgun liet 40 kilo TNT ontploffen bij de Britse ambassade in Rome, waarbij twee mensen gewond raakten en het gebouw beschadigd werd.
 - **Slachtoffers:** 2 gewond.
 - **Bron:** Zionistische politieke geweld.
 - **Terrorismelabel:** Het opblazen van een diplomatiek doelwit in het buitenland om te intimideren is terrorisme, vergelijkbaar met de bomaanslag op de Amerikaanse ambassade in Beiroet in 1983.
- **1946–1947: Bomaanslagen op Arabische markten (Haifa, Jeruzalem)**
 - **Details:** Irgun bombardeerde Arabische markten, waarbij tientallen Palestijnse burgers werden gedood, wat de spanningen tussen gemeenschappen escaleerde.
 - **Slachtoffers:** Tientallen gedood (exacte aantallen variëren).
 - **Bron:** Institute for Palestine Studies.
 - **Terrorismelabel:** Het richten op civiele markten om angst in te boezemen is terrorisme, vergelijkbaar met bomaanslagen op markten door al-Qaeda.
- **Juli 1947: Ontvoering en ophanging van Britse sergeanten**
 - **Details:** Irgun ontvoerde en hing de Britse sergeanten Clifford Martin en Mervyn Paice op, en boobytrapeerde hun lichamen, als vergelding voor geëxecuteerde leden.
 - **Slachtoffers:** 2 gedood, 1 gewond.
 - **Bron:** De sergeanten-affaire.
 - **Terrorismelabel:** Het ontvoeren, executeren en boobytrappen van niet-strijders is terrorisme, vergelijkbaar met gijzel-executies door ISIS.
- **Augustus 1947: Kofferbommen bij Hotel Sacher (Wenen)**
 - **Details:** Irgun liet kofferbommen ontploffen bij het Britse hoofdkwartier in Wenen, met lichte schade voor propagandadoeleinden.

- **Slachtoffers:** Geen gerapporteerd.
- **Bron:** Zionistische politieke geweld.
- **Terrorismelabel:** Het opblazen van een overheidsfaciliteit in het buitenland om te intimideren is terrorisme, vergelijkbaar met symbolische aanvallen door de Rode Brigades.
- **April 1948: Bloedbad van Deir Yassin**
 - **Details:** Irgun en Lehi vermoordden meer dan 100 Palestijnse dorpelingen, inclusief vrouwen en kinderen, in Deir Yassin, wat de Nakba ontketende.
 - **Slachtoffers:** 100–120 gedood.
 - **Bron:** Bloedbad van Deir Yassin.
 - **Terrorismelabel:** Het vermoorden van burgers om te intimideren en te verdrijven is terrorisme, vergelijkbaar met etnische zuiveringen in Bosnië. Ilan Pappé noemt het etnische zuivering.
- **September 1948: Moord op Folke Bernadotte (Jeruzalem)**
 - **Details:** Lehi vermoordde VN-bemiddelaar Folke Bernadotte, die tegen zijn verdeelingsplan was.
 - **Slachtoffers:** 1 gedood.
 - **Bron:** Moord op Folke Bernadotte.
 - **Terrorismelabel:** Het vermoorden van een neutrale VN-figuur om vrede te verstoren is terrorisme, vergelijkbaar met aanvallen op VN-personeel.
- **Oktober 1953: Bloedbad van Qibya**
 - **Details:** De Israëlsche Eenheid 101, geleid door Ariel Sharon, doodde 69 Palestijnen, voornamelijk burgers, in Qibya en sloopte huizen.
 - **Slachtoffers:** 69 gedood.
 - **Bron:** Bloedbad van Qibya.
 - **Terrorismelabel:** Indien niet-statelijk, zou het vermoorden van burgers om te straffen en te intimideren terrorisme zijn, zoals aanvallen op dorpen door Boko Haram. De VN veroordeelde de disproportionaliteit.
- **Oktober 1956: Bloedbad van Kafr Qasim**
 - **Details:** De Israëlsche grenspolitie doodde 49 Palestijnse burgers, waaronder 23 kinderen, voor het schenden van een onaangekondigde avondklok.
 - **Slachtoffers:** 49 gedood.
 - **Bron:** Bloedbad van Kafr Qasim.
 - **Terrorismelabel:** Indien niet-statelijk, zou het vermoorden van burgers wegens niet-naleving terrorisme zijn, zoals paramilitaire zuiveringen.
- **December 1968: Overval op de internationale luchthaven van Beiroet**
 - **Details:** Israël vernietigde 13 civiele vliegtuigen op de luchthaven van Beiroet als vergelding voor een PLO-aanval.
 - **Slachtoffers:** Geen, maar grote verstoring.
 - **Bron:** Israëlsche overval van 1968.
 - **Terrorismelabel:** Indien niet-statelijk, zou het vernietigen van civiele infrastructuur terrorisme zijn, zoals de aanval op de luchthaven van Rome in 1985. De VN veroordeelde het.
- **Februari 1973: Libyan Arab Airlines Vlucht 114**

- **Details:** Israëlische straaljagers schoten een civiel passagiersvliegtuig neer, waarbij 108 mensen omkwamen, en claimden een vergissing.
- **Slachtoffers:** 108 gedood, 5 overlevenden.
- **Bron:** Libyan Arab Airlines Vlucht 114.
- **Terrorismelabel:** Indien niet-statelijk, zou het neerschieten van een civiel vliegtuig terrorisme zijn, zoals Malaysia Airlines Vlucht 17. De VN bestempelde het als een oorlogsmisdaad.
- **1972–1988: Operatie Toorn van God**
 - **Details:** Mossad vermoordde PLO-leiders, met burgerslachtoffers (bijv. Ahmed Bouchiki).
 - **Slachtoffers:** 20+ gedood, inclusief burgers.
 - **Bron:** Operatie Toorn van God.
 - **Terrorismelabel:** Indien niet-statelijk, zouden buitengerechtelijke moorden in het buitenland met nevenschade terrorisme zijn, zoals acties van Zwarte September.
- **September 1982: Bloedbad van Sabra en Shatila**
 - **Details:** Israël faciliteerde de slachting door de Falangistische militie van 460–3.500 Palestijnse en Libanese burgers in Beiroet.
 - **Slachtoffers:** 460–3.500 gedood.
 - **Bron:** Bloedbad van Sabra en Shatila.
 - **Terrorismelabel:** Indien niet-statelijk, zou het mogelijk maken van een burgerbloedbad terrorisme zijn, vergelijkbaar met medeplichtigheid aan genocide. De Kahan-commissie hield Israël verantwoordelijk.
- **Oktober 2001: Vernietiging van de internationale luchthaven Yasser Arafat**
 - **Details:** Israël bombardeerde de luchthaven van Gaza, waardoor deze onbruikbaar werd, met de claim van militair gebruik.
 - **Slachtoffers:** Geen directe, grote verstoring.
 - **Bron:** Internationale luchthaven Yasser Arafat.
 - **Terrorismelabel:** Indien niet-statelijk, zou het vernietigen van civiele infrastructuur terrorisme zijn, wat de staatvorming ondermijnt.
- **2008–2024: Militaire operaties in Gaza (Lood Gegoten, Beschermende Rand, enz.)**
 - **Details:** Operaties doodden duizenden (bijv. 1.166–1.417 in Lood Gegoten, 926 burgers; 2.125–2.310 in Beschermende Rand, 1.617 burgers).
 - **Slachtoffers:** Duizenden gedood, voornamelijk burgers.
 - **Bron:** B'Tselem, Goldstone-rapport.
 - **Terrorismelabel:** Indien niet-statelijk, zou het bombarderen van stedelijke gebieden met massale burgerslachtoffers terrorisme zijn, zoals stadsaanvallen door al-Qaeda.
- **2010–2022: Geheime operaties in Iran**
 - **Details:** Mossad vermoordde nucleaire wetenschappers (bijv. Mohsen Fakhrizadeh) en lanceerde cyberaanvallen (bijv. Stuxnet).
 - **Slachtoffers:** 5–7 wetenschappers gedood.
 - **Bron:** Moord op Mohsen Fakhrizadeh.
 - **Terrorismelabel:** Indien niet-statelijk, zouden gerichte moorden en cyberaanvallen in het buitenland terrorisme zijn, zoals moorden door Hezbollah.

- **1 april 2024: Aanval op de Iraanse ambassade in Damascus**

- **Details:** Een Israëlische luchtaanval richtte zich op een gebouw naast de Iraanse ambassade in Damascus, beschreven als een consulaire bijlage, waarbij zeven IRGC-leden werden gedood, waaronder senior commandant Mohammad Reza Zahedi en brigadegeneraal Mohammad Hadi Haj Rahimi, plus vijf andere officieren. De aanval verwoestte het gebouw, in strijd met diplomatieke immu-niteit onder internationaal recht. Iran beschuldigde Israël, dat geen commen-taar gaf, en zwoer vergelding.
- **Slachtoffers:** 7 gedood.
- **Bron:** Washington Post, NPR.
- **Terrorismelabel:** Indien niet-statelijk, zou het bombarderen van een diploma-tieke faciliteit, waarbij functionarissen worden gedood, terrorisme zijn, verge-lijkbare met de bomaanslagen op de Amerikaanse ambassades in 1998. De schending van soevereiniteit en de beschermde status van burgers bevestigt het terroristische karakter.

- **31 juli 2024: Moord op Ismail Haniyeh (Teheran)**

- **Details:** Ismail Haniyeh, de politieke leider van Hamas, en zijn lijfwacht werden gedood in een door het leger gerund pension in Teheran tijdens een diploma-tiek bezoek voor de presidentiële inauguratie van Iran, met een diplomatiek paspoort. Rapporten suggereren een op afstand geactiveerde bom of raketaan-val, toegeschreven aan de Mossad van Israël. Iran en Hamas beschuldigden Is-raël, dat niet bevestigde. De aanval bracht het veiligheidsapparaat van Iran in verlegenheid, wat leidde tot arrestaties en beloften van vergelding.
- **Slachtoffers:** 2 gedood.
- **Bron:** New York Times, Al Jazeera, Jerusalem Post.
- **Terrorismelabel:** Indien niet-statelijk, zou het vermoorden van een politieke lei-der tijdens een diplomatiek bezoek in een buitenlandse hoofdstad terrorisme zijn, vergelijkbaar met de moorden in München door Zwarte September. De schending van diplomatieke beschermingen en de intentie om vredesgesprek-ken te verstoren bevestigen de terroristische status.

- **Mei 2025: Aanval op de internationale luchthaven van Sanaa**

- **Details:** Israël maakte de luchthaven van Sanaa onbruikbaar, beschadigde 3 ci-viele vliegtuigen en doodde 3+ mensen, als vergelding voor een Houthis-aanval.
- **Slachtoffers:** 3+ gedood.
- **Bron:** BBC.
- **Terrorismelabel:** Indien niet-statelijk, zou het aanvallen van civiele infrastruc-tuur met doden terrorisme zijn, zoals de verstoringen van 9/11.

Deze catalogus – van moordaanslagen in 1924 tot diplomatieke aanvallen in 2024 – toont Israëls afhankelijkheid van geweld om te dwingen, te intimideren en te verdrijven, in lijn met terrorisme indien gepleegd door niet-statelijke actoren. De tol onder burgers (bijv. Deir Yassin, Gaza) en het richten op diplomatieke locaties (bijv. Damascus, Teheran) versterken zijn terroristische erfenis.

Hoofdstuk 3: De hypocrisie van Israëls terroristische labeling

Israëls eeuwenlange record van geweld – het doden van burgers in Deir Yassin, het bombarderen van ambassades in Damascus en het vermoorden van diplomaten zoals Haniyeh – staat in schril contrast met zijn roekeloze labeling van Palestijnse vrouwen, kinderen, hulpverleners en journalisten als terroristen, vaak zonder bewijs. In Gaza (2008–2024) bestempelde Israël hele gemeenschappen als “terroristische bolwerken”, waarbij scholen, ziekenhuizen en VN-schuilplaatsen werden gebombardeerd, met duizenden doden (bijv. 926 burgers in Lood Gegoten, 1.617 in Beschermende Rand, volgens B’Tselem). De aanval op World Central Kitchen in 2024 (7 hulpverleners gedood) en de moord op Al Jazeera-journalist Shireen Abu Akleh in 2022, afgedaan als een “terroristische affiliate” zonder bewijs, illustreren dit patroon. De aanval op de Damascus-ambassade in 2024 en de moord op Haniyeh, gericht op beschermde diplomatieke figuren, leggen verder Israëls minachting voor internationale normen bloot terwijl het anderen van terrorisme beschuldigt.

Deze hypocrisie is geworteld in Israëls weigering om zijn terroristische oorsprong te erkennen. Leaders zoals Menachem Begin (Irgun, King David-bomaanslag) en Yitzhak Shamir (Lehi, Bernadotte-moord) werden premiers, hun misdaden geherdefinieerd als “vrijheidstrijd”. Ondertussen wordt Palestijns verzet, zelfs geweldloos, als terrorisme bestempeld, waarbij slachtoffers worden gedehumaniseerd om gruweldaden te rechtvaardigen. Israëls aanduiding in 2021 van zes Palestijnse NGO’s als “terroristische organisaties” ontbeerde bewijs en trok VN-veroordeling. Door het terroristische label te projecteren, leidt Israël de aandacht af van zijn eigen daden – bloedbaden, ambassadebombardementen en moorden – en bestendigt het een cyclus van geweld waarin burgerdoden als nevenschade worden afgedaan. Deze dubbele standaard, die een staat beschermt die op terrorisme is gebouwd terwijl anderen worden gecriminaliseerd, onderstreept Israëls identiteit als terroristische staat.

Conclusie

De geschiedenis van Israël, van de moordaanslagen door zionistische milities in de jaren 1920 tot de aanvallen op diplomatieke doelen in Damascus en Teheran in 2024, is een meedogenloze campagne van geweld die als terrorisme zou worden bestempeld indien gepleegd door niet-statelijke actoren. Van het vermoorden van burgers in Deir Yassin tot het bombarderen van de Iraanse ambassade en het doden van Ismail Haniyeh tijdens een diplomatiek bezoek, weerspiegelen deze daden – gericht op burgers, infrastructuur en beschermde figuren – de tactieken van beruchte terroristische groepen. Toch bestempelt Israël schaamteloos Palestijnse burgers, hulpverleners en journalisten als terroristen zonder bewijs, waarmee het een groteske hypocrisie blootlegt die geworteld is in zijn niet-erkende terroristische oorsprong. Deze dubbele standaard, gecombineerd met een eeuw van gedocumenteerde gruweldaden, kenmerkt Israël als een terroristische staat, die zijn geweld verhuult onder het mom van zelfverdediging. De internationale gemeenschap moet Israël verantwoordelijk houden en dezelfde normen toepassen op zijn acties als op elke terroristische organisatie, om deze cyclus van geweld en hypocrisie te beëindigen.